

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB11 : 1849-06-29

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB11 : 1849-06-29", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2005 , s. 220. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb11-txt-shoot-n224.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB11:224

#

En bitter Replik om Mynster i digterisk Charakter (thi jeg vilde ikke tale saaledes)

[a] Mig synes, han maatte sige: det er dog i Grunden ret heldigt for mig med den Lære om, hvorledes Sandheden har maattet lide i Verden, den har hjulpet mig til store Indkomster, høi Rang og Anseelse, til det maaskee nydelsesrigeste Liv, som er ført i Danmark«: men saa er der jo ikke Noget at græde over.

»Jeg mener at have forstaaet denne Mand - nu en Lovtale over hans Klogskab, hans Talenter, hans hele Styren o: s: v:; det Eneste jeg ikke har kunnet begribe det er, hvorfor den Mand græder, naar han prædiker om, hvorledes Sandheden forfølges - det maatte han jo snarere lee af, ell. benegte, og sige det er en Fabel, beraabende sig paa sit eget Liv; som sagt, det Eneste jeg ikke kan forstaae, er, hvorfor han græder naar han prædiker om de Herlige, som lede for Sandhed, hver Gang jeg tænker derpaa o: paa at han græder, kommer jeg altid til at lee.